Plictiseala la adunare

O scrisoare: Plictiseală în cadrul reuniunilor Adunării?

Martin Schaefer

Întrebare: Ce este?

Bună ziua frate. Aș dori să pun o întrebare aici și sper că nu vă pun prea multă presiune. Dar cred că întrebarea este importantă pentru că am impresia că nu este doar în mintea mea, ci și în mintea multor alți tineri credincioși, sau că ei se luptă cu ea.

Am avut o conversație profundă și sinceră cu un prieten. Am vorbit despre faptul că amândurora ne lipsesc adesea dorința și motivația de a merge la întâlniri. Și când ești la întâlnire, poate că te bucuri când ora se termină în sfârșit. Ne-am întrebat care ar putea fi motivele pentru care se întâmplă acest lucru, deoarece am dori să putem merge la întâlnire cu bucurie și energie și să-L întâlnim cu adevărat pe Domnul Isus și să-L lăsăm să ne vorbească.

Iată câteva gânduri cu privire la acest lucru:

1. Personal, am constatat că, dacă mă pregătesc în mod specific înainte de întâlnire, obțin mai multe beneficii din aceasta și mă plictisesc mai puțin. Cu toate acestea, am observat că pur și simplu nu am timp sau energie să mă pregătesc timp de o oră înainte de întâlnire.

2. Cineva mi-a spus odată că întâlnirea adunării a fost cel mai prețios și mai mare lucru pentru el. A trebuit să recunosc în sinea mea că nu era chiar așa pentru mine.

3. Se spune adesea că nu trebuie să ne uităm la aspectul exterior, ci la Domnul Isus. Este adevărat, dar, din păcate, eu nu pot să deconectez complet aspectul exterior, iar asta poate fi adesea atât de descurajant.

4. Mi-am pus întrebarea: Dacă eu nu sunt entuziasmat de adunare, cum pot să fac pe altcineva să fie entuziasmat de ea? Este acesta poate și un răspuns la întrebarea de ce nu pot câștiga suflete pentru adunare?

5. Este poate și problema că cineva se împotrivește să fie folosit de Duhul Sfânt în adunare?

6. Sau ar trebui să fie o rugăciune mai intensă ca Dumnezeu să-ți dea motivația și bucuria pentru adunare?

Acestea sunt câteva dintre gândurile care îmi ocupă mintea. Sper că nu șochez pe nimeni cu această întrebare. Dar sunt sigur că a fi sincer și a spune ceea ce simt cu adevărat face mai mult bine decât a pretinde că totul este bine.

Când mă uit la fețele din jurul meu în diminețile de duminică (inclusiv la mine, nu vreau să îi judec pe ceilalți), am adesea sentimentul că nu sunt singur cu problema mea.

Dar cred că aceasta se datorează cu siguranță și modului în care arată relația ta cu Domnul Isus ...

Poate aveți câteva sfaturi practice/ajutor pentru mine/noi cu privire la această problemă, cum ar putea fi altfel, adică cum s-ar putea schimba în bine.

Multe mulțumiri și cele mai bune salutări, S.

Răspuns la scrisoare

Dragă S.,

Vă mulțumesc foarte mult pentru e-mailul dvs. cu prezentarea onestă a subiectului „plictiseala în timpul întâlniirlor de adunare”. Ați enumerat deja câteva puncte care contribuie la rezolvarea problemei și, din motive de simplitate, voi relua pe scurt aceste puncte și voi mai adăuga câteva considerații pentru mai multă bucurie în adunări.

„Cel mai important lucru: Domnul Isus este acolo!” Ar trebui să realizăm mai mult că Domnul Isus este personal în mijlocul celor adunați. Acest privilegiu pe care Domnul Isus Însuși l-a prezentat ucenicilor Săi în Matei 18:20 nu există cu nicio altă ocazie. Suntem atunci, ca să spunem așa, „prezenți înaintea lui Dumnezeu” (Fapte 10:33). Conștiința de a fi cu adevărat în prezența Domnului (cf., de exemplu, Evr. 10:19-25) ne va schimba atitudinea față de aceste adunări. Atunci El, mai degrabă decât slăbiciunea noastră umană, va fi în centrul atenției noastre.

1. Energie pentru o pregătire activă

Dacă ne așteaptă un examen sau o întâlnire importantă în viața noastră profesională, sau dacă urmează un alt eveniment important, cu siguranță ne vom pregăti cu grija necesară - chiar dacă nu avem chef (la început). De asemenea, ne vom strădui să fim în formă fizică înainte

de o astfel de întâlnire și să nu intrăm „în cursă” suprasolicitați. Nu ar trebui să fie altfel pentru participarea la întâlniri: pregătire interioară prin citirea unui text biblic (duminica dimineața, de exemplu, despre suferințele Domnului; pentru studiul biblic, pasajul biblic stabilit; pentru întâlnirea de rugăciune, „colecția de subiecte”) și prin rugăciune; și pregătire exterioară prin - dacă este posibil - odihnă suficientă și protejarea de „zgomotul zilei”. Apoi intrăm în întâlnire cu bucurie: „M-am bucurat când mi s-a spus: „Să mergem în Casa Domnului! ””. (Psalmul 122:1).

2. Întâlnirea Adunării - cel mai de preț lucru din viață?

La urma urmei, adunările sunt probabil cele mai prețioase ore pe care un creștin le poate experimenta aici pe pământ: Experimentarea prezenței personale a Domnului este o pregustare a cerului (Mt 18:20). Cu toate acestea, această experiență nu va vine la tine fără niciun efort; pe lângă pregătirea din timpul săptămânii, ea necesită și o reflecție interioară:

Sunt eu pregătit lăuntric pentru o întâlnire cu Fiul lui Dumnezeu? Trăiesc în pace cu semenii mei frați și surori?

Gândirea activă la imnuri, rugăciuni și texte biblice ajută foarte mult la prevenirea rătăcirii gândurilor. Rugăciunea în timpul pauzelor, în loc să vă lăsați ochii să rătăcească prin sală sau să vă gândiți la ultima sau următoarea provocare profesională, este, de asemenea, bună și utilă. Din nefericire, a sta jos și a aștepta pasiv să treacă timpul (lăsându-l astfel în seama altora) este adesea o realitate tristă. Dar, la fel cum suntem chemați în mod activ să ne bucurăm de Domnul, ar trebui să participăm activ și la aceste ore - atunci conștientizarea prezenței Domnului nu va întârzia să apară.

3. Nu priviți în exterior - este posibil?

Poate vă gândiți la numărul mic de participanți sau dacă cei prezenți sunt frați deosebiți? Cu siguranță, ambele (și multe alte lucruri) pot fi descurajante - dar nu este acesta un încă un motiv să nu te uiți la exterior, pentru că nu trebuie să aștepți nimic de la oameni?

Puțini participanți, absența unor frați altfel activi, colegi creștini „dificili” - toate acestea ne încurajează să ne rugăm, ne îndepărtează încrederea în circumstanțe și ne fac să căutăm refugiu doar în Domnul. Astfel de experiențe au fost deja o experiență vindecătoare pentru mulți.

Pe de altă parte, chiar și cu un număr mare de participanți, săli frumoase și presupuși frați deosebit de potriviți, ar trebui să fim în rugăciune lăuntrică și chiar și atunci să așteptăm totul de la El și nimic de la om. În toate cazurile, Duhul urmărește să ne îndrepte inimile spre Hristos - Îi lăsăm loc să facă acest lucru?

4. Entuziasmul pentru adunare - câștigarea altora

În centrul său, creștinismul este caracterizat de fapte și nu de sentimente: Nu pentru că simt că sunt mântuit mă bucur, ci pentru că știu acest lucru din Cuvântul lui Dumnezeu - și acest lucru oferă o bază mai solidă și o bucurie durabilă. Întâlnirile sunt, prin urmare, caracterizate și de afirmații biblice - dar acestea pot, pot și ar trebui să evoce cu siguranță bucurie, uimire și, prin urmare, și „entuziasm” în noi.

Acest „entuziasm spiritual” este fundamental diferit de entuziasmul lumesc și, de asemenea, adesea religios, care se bazează pe un val temporar de emoție; el este întotdeauna însoțit de prudență și sobrietate spirituală. În același timp, desigur, a fi convins de natura întâlnirilor este o condiție prealabilă pentru a-i câștiga pe alții. Cu toate acestea, convingerea noastră interioară poate primi o „componentă a experienței” prin participarea activă la reuniuni, care ne motivează să-i încurajăm pe alții să vină la reuniune. „Veniți și vedeți” din apelul evanghelistic poate fi cu siguranță extins la întâlniri - iar după propria noastră «încălzire», acest lucru va influența cu siguranță și comportamentul nostru față de alții.

5. Blocaj împotriva participării personale?

Dacă toți oamenii sunt chemați să se roage (cf. 1 Tim. 2:8), nu ar trebui ca fiecare frate să fie pregătit lăuntric să participe activ la rugăciune? Dacă Domnul dorește să ne adunăm pentru a ne aminti de El, nu ar trebui ca fiecare dintre cei prezenți să își amintească în mod activ de Mântuitorul său și - ca frate - să facă acest lucru audibil printr-o rugăciune, o cântare sau un text biblic adecvat? Desigur, sunt necesare „mâini sfinte” pentru rugăciune și o „mod vrednic” la Cina Domnului. De asemenea, ar trebui să existe disponibilitatea de a accepta o corecție fraternă din când în când.

Dar dacă inima este plină de Domnul (vezi mai sus), nu va vorbi gura din această plinătate (Mt. 12:34) și, prin urmare, nu va fi dispusă să fie folosită de Duhul? „Lasă-mă să-ți aud glasul” (Cântarea Cântărilor 2:14) - și noi vrem ca această cerere a mirelui din Cântarea Cântărilor să aibă un efect asupra noastră: El așteaptă «glasurile» noastre! Ca preoție spirituală, toți suntem chemați la „slujirea lui Dumnezeu” spirituală, iar Domnul îi folosește pe frați pentru a face această slujire audibilă. O contribuție condusă de Duhul Sfânt din partea unui frate tânăr, într-o formulare autentică și adecvată vârstei, nu pune oare capăt plictiselii unuia sau mai multora? Preocuparea noastră nu ar trebui să fie să stingem Duhul, ci să fim umpluți de El! Atunci vom fi liberi pentru călăuzirea Sa.

6. Rugăciune pentru bucurie în întâlnirile adunării

Rugăciunea pentru adunare și înainte de adunare este cu siguranță o premisă foarte importantă pentru a le trăi cu bucurie. Să cerem curățirea de păcatele uneori ascunse (Ps. 19:13; 139:24), să ne rugăm pentru călăuzirea Duhului, pentru protecție împotriva distragerilor interioare sau exterioare, pentru autoritate în predicare - acestea și multe alte cereri ne vor ajuta să intrăm în momentele adunării cu o atitudine diferită și cu siguranță vom experimenta multe răspunsuri la rugăciune.

7. Fețe impasibile (nemișcate)

O întâlnire condusă de Duhul se adresează în primul rând minții noastre reînnoite (cf. 1 Corinteni 14:15), care absoarbe și „procesează” conținutul spiritual. Prin urmare, nu vă puteți aștepta să vedeți fețe radiante sau fețe plângând de bucurie la fiecare cântare sau rugăciune. De asemenea, cu siguranță veți cunoaște într-o oarecare măsură mentalitatea semenilor voștri creștini și veți putea să le categorisiți reacțiile: Un frate se roagă cu o voce animată, altul calm și poate oarecum monoton - și totuși ambii sunt în general preocupați de gândurile pe care le exprimă, pe care le îmbracă în forme diferite. În plus: sentimentele dispar repede, dar înălțarea interioară durează (de regulă) mult mai mult.

Ce-ar fi să căutați o conversație concretă cu una sau două persoane după întâlnire despre ceea ce au trăit? Poate veți descoperi atunci o viață spirituală bogată în spatele unui „chip nemișcat” - sau poate vă veți motiva reciproc să vă reorientați spre Domnul care a fost prezent.

8. Bucuria Domnului Isus

Mai există un aspect important de luat în considerare cu privire la întâlniri: Deși dorim să experimentăm bucurie și binecuvântare în cadrul întâlnirilor, prima întrebare ar trebui să fie:

Îi aducem noi bucurie Domnului nostru în cadrul întâlnirilor, prin comportamentul nostru, prin participarea noastră activă? El vrea să se întâlnească cu noi (Ex. 29:42), Își caută odihna acolo (Ps. 132:14) și vrea să cânte laude în mijlocul poporului Său (Evr. 2:12)! Căutăm noi bucuria Sa în aceste ore? Atunci și bucuria noastră va apărea și va crește!

Sper că, prin aceste reflecții suplimentare asupra gândurilor dumneavoastră, v-am oferit câteva indicii care vă vor conduce la mai multă bucurie în experimentarea prezenței Domnului Isus. Îmi doresc sincer ca atât tu, cât și eu să avem această bucurie și cunoașterea bucuriei Sale.

clickbible.org